

Dansk Selskab for Tibetansk Kultur

TIBET

Nummer 91

Årgang 33

Vinter 2017

Adresse: Jansvej 12, 2.tv.
2300 Kbh. S

E-mail: dstk.info@gmail.com

Web: www.dstk.dk

Telefon:

Formand, redaktion, butik: + 45-20 30 38 18
Næstformand, medlemskab: +45-28 83 85 88 (tlf.-tid:
19:30—21:00)

DSTK's bestyrelse:

Grethe Sørvig (formand, butik, redaktør, grafisk design),
Lillian Evang (næstformand, medlemsadministration,
jurist), Kirsten Sundsvold, Tsewang Lhundup og Jørgen
Evang. Suppleanter: Wangdi Gyalyen og Anni Qvist-
gaard. Revisor: Wendel CPH.– FLO Regnskab.

Medlemskontingent:

Enkelt medlemskab	250 kr. pr. år
To på samme adresse	350 kr. pr. år
Firmaer	500 kr.pr. år

Kontingent og gavebidrag til Selskabet kan indsættes på reg. nr. 9570, kontonummer 342 87 88 eller betales med MobilePay tlf.: 20303818. Husk at skrive dit navn på indbetalingen. Kontingentet dækker udgifter til Selskabets daglige drift, fx trykning og forsendelse af medlemsbladet og arrangementer som fx invitation af H.H. Dalai Lama, Losar, foredrag og andre arrangementer.

Sponsorbidrag til hjælpe-projekter for tibetanere i Tibet og i eksil kan indbetales på: Reg.nr.: 9570, kontonummer: 342 87 88 eller betales med MobilePay tlf.: 20303818. Husk at skrive projektets kodeord på din indbetaling.

Redaktion:

Redaktør/grafisk design: Grethe Sørvig. Bidragydere: Christel Hammerby og Kirsten Skov Vang. Louise Lundberg Claesen: korrektur på artiklerne på s. 3 og s. 9.

Trykkeri: Laser Tryk A/S

Indhold

Side 3: "Okkulte og ideologiske bånd mellem Tibet og Nazi-Tyskland?" Af Christel Hammerby og Kirsten Skov Vang.

Side 8: Invitation til Generalforsamling 2018.

Side 9: "Jetsunma Tenzin Palmo - En Visdomsdakini i en vestlig krop". Af Grethe Sørvig.

Side 16: Nyt om Projekter.

Side 21: Nyt fra bestyrelsen.

Side 22: Nyt fra butikken.

Okkulte og ideologiske bånd mellem Tibet og Nazi-Tyskland?

Af Christel Hammerby og Kirsten Skov Vang

„Til Hans Majestæt, Føreren Adolf Hitler, Berlin, Tyskland“

Sådan lyder introduktionen til et berømt og berygtet brev til den tyske Rigskansler Adolf Hitler, affattet af den tibetanske regent Reting Rinpoche, dateret den 8. marts 1939. Brevets overbringer var SS-officeren Ernst Schäfer, som var nyligt hjemkommet fra den tyske, 15-måneders lange ekspedition til Tibet, fra maj 1938 til august 1939. Dette pudsige brev har i årenes løb givet anledning til en række vilde spekulationer om eksistensen af en venskabelig, okkult og ideologisk forbindelse mellem 1930'ernes Nazi-Tyskland og det buddhistiske, religiøse-autokratiske Tibet.

En af de dominerende myter om Tibet i Vesten – opfundet længe før den tyske ekspedition til Tibet fandt sted og opfundet af folk, der aldrig selv havde været i Tibet – portrætterede Tibet som et isoleret land bag ved Himalayas bjerge, der skjulte magtfulde, spirituelle mestres hemmelige visdom. Idéen om en tæt forbindelse mellem Nazi-Tyskland og Tibet er blot en videreudvikling af sådanne fantasifulde myter. Disse fantasier er sidenhen blevet flettet sammen med en udbredt opfattelse af, at den nazistiske elite (heriblandt Hitler selv) var inspireret af det okkulte, og derfor ville have del i de 'hemmelige kræfter', som fandtes i Tibet. Reichsführer Heinrich Himmler havde sådanne okkulte interesser, og siden han var med til at muliggøre ekspeditionen til Tibet, kan dette have ført til misforståelser af ekspeditionens egentlige formål; nemlig videnskab.

I denne artikel vil vi vise, hvad der er fup, og hvad der er fakta i historien om et brev skrevet af den tibetanske re-

gent til den tyske rigskansler i 1939. Vi har kigget nærmere på de kilder, som forskningen har til rådighed om denne sag, og vi vil vise, hvordan den tyske tibetolog og førende forsker på området, Isrun Engelhardt, så overbevisende har afkræftet disse spekulationer som opspind. De sejlivede konspirationsteorier om Tibet og Nazi-Tyskland tilbagevises ved at studere (1) brevets ordlyd og de medfølgende gaver, (2) hvilken rolle den tyske ekspedition har haft i tibetansk historieskrivning, og (3) ekspeditionslederens personlige ambitioner. Inden vi udreder disse tråde, vil vi give et kort indblik i den tibetanske kontekst og den ekspedition, som Schäfer ledede ind i Tibet og som blandt resulterede i en formel skrivelse forfattet af den tibetanske regent.

Ekspeditionen

Ekspeditionen til Tibet fandt sted i en uhyre interessant tid. Mens der var krig under opsejling i Europa, var Tibet også en slags kamplads. Grundet dets placering mellem Kina, Rusland og Indien, var Tibet et strategisk beliggende land for de konkurrerende imperier. Mod øst var Kina

i krig med Japan, og mod syd, i Indien, var englænderne massivt til stede og håbede at kunne udvide deres imperium. Det var svært for ekspeditionens medlemmer at få adgang til Tibet, men med hjælp fra Himmlers diplomati mellem Tyskland og England kunne ekspeditionen blive til virkelighed. Hans betingelse var, at alle ekspeditionens medlemmer meldte sig ind i SS, som han var leder af. Selv efter at have opnået tilladelse til at rejse ind i Tibet fra britisk side, måtte der yderligere sendes en anmodning til den tibetanske regering, hvis ekspeditionens medlemmer skulle gøre sig nogen forhåbninger om at kunne rejse ind i den tibetanske hovedstad, Lhasa.

Initiativet til ekspeditionen kom fra Schäfer. Han havde to gange tidligere været på rejse i Tibet, og i denne tredje ekspedition til Tibet blev han udnævnt til dens leder. Han delte ikke Himmlers okkulte interesser, men ønskede, at bedrive videnskab i det fjerne Tibet. Ved at appellere en anelse til Himmlers interesser blev det muligt at få politisk støtte til ekspeditionen.

I 1930'ernes Tyskland gik vejen til en solid akademisk karriere gennem SS, så også i Schäfers optik var dette muligheden for at blive en elitær og succesfuld videnskabsmand og opdagelsesrejsende. Det var således, at forbindelsen mellem den tyske ekspedition til Tibet og nazismen blev etableret, og dette kan også ligge til grund for, at ekspeditionens agenda ofte misforstås.

Brevet

Den korrekte oversættelse af brevet, gengivet af forskeren Engelhardt, formidler ingen nazistiske eller okkulte idéer. Fra forfatterens side, den tibetanske regent Reting Rinpoche, var der tydeligvis tale om en uforpligtende skrivelse, indeholdende et par beskedne høflighedsfloskler:

*“To his Majesty Fuhrer Adolph, Hitler, Berlin, Germany.
From The Regent of Tibet.
On the 18th day of the first month of Sand-Hare Year.*

*Your Majesty,
I trust your Highness is in best of health and in every progress with your goodly affairs.
Here I am well and doing my best in our religious and Government affairs.*

I have the pleasure to let Your Majesty know that Dr. Schaefer and his party, who are the first Germans to visit Tibet have been permitted with-out any objection, and every necessary assistance is rendered on their arrival.

Further, I am in desirous to do anything that will help to improve the friendly tie of relationship between the two Nations, and I trust your Majesty will also consider it essential as before.

Please take care of Your good self, and let me know if Your Majesty desire anything.

I am sending under separate parcel a Tibetan silver lid and saucer with a red designed tea cup, and a native dog as a small remembrance.

*Sincerely Yours,
Reding Ho-Thok-Thu.”*

Det er dette kortfattede brev, med denne ordlyd, som er blevet fortolket og forfalsket, for at understøtte påstanden om, at der var en tæt forbindelse mellem Tibet og Nazi-Tyskland. Som eksempel på en beviseligt forfalsket oversættelse af det oprindelige brev tekst kan vi kigge på den

tyske tibetolog Johannes Schubert, som i 1943 blandt andet fremsatte denne oversættelse af brevet: ”I øjeblikket gør De i fredfyldt afklarethed en indsats for at skabe et evigt rige på et racemæssigt grundlag.” Denne ordlyd er ikke at finde i Engelhardts troværdige oversættelse.

I sin forskning giver Engelhardt adgang til to transskriberede tibetanske udgaver af brevet, et billede af originalen samt den korrekte oversættelse, sat op mod Schuberts meget løse oversættelse med nazi-venlige tilføjelser. Oversættelsen ovenfor blev sendt afsted sammen med det tibetanske brev og var således blevet oversat fra tibetansk til engelsk i Tibet af en tibetaner.

Ifølge Engelhardt er det højst sandsynligt oversat af den daværende officielle oversætter for den tibetanske regering, som havde studeret i England i over ti år. Selvom Schuberts oversættelse altså er falsk, bæres det forfalskede budskab ikke desto mindre videre til i dag. Det giver stadigvæk, indimellem, anledning til eventyrlige formodninger om en eller anden form for venskabelig forbindelse, der siges at have eksisteret mellem det hemmelighedsfulde Tibet bag ved de fjerne Himalaya-bjerge og Hitlers Nazi-Tyskland. Det originale brev, derimod, indeholdt intet om evige riger eller racer.

Engelhardt har nøje analyseret brevets ordlyd og takserer det til at indeholde et absolut minimum af formel tibetansk høflighed. For eksempel står der på tibetansk ”che shu der ku kham zang”, hvilket betyder, at Reting håber, at Hitler er ved godt helbred. Sådanne formelle og høflige fraser tyder på, at Reting ikke var synderligt interesseret i at oprette en relation til Hitler. Desuden blev brevet primært skrevet, fordi Schäfer anmodede Reting om det og håbede på at kunne aflevere brevet helt personligt til føreren i Berlin. Vi kan spekulere over, om Schäfer måske med brevet forsøgte at bygge bro mellem to nationers ledere. Eller måske forsøgte han at etablere sig selv som en vigtig person, der havde direkte adgang til lukkede verdener.

Gaverne

Ligesom brevet var de medfølgende gaver en indikation af, at der ikke var noget fortroligt venskab mellem Tibet og Nazi-Tyskland. Regent Retings gaver udstrålede ikke andet end høflighed. De bestod af en kop med underkop og låg i sølv, samt en lokal hund af racen apso. Disse gaver havde ingen særlig høj pengeværdi – ej heller nogen særlig positiv, symbolsk værdi. Dette er påfaldende, ikke blot fordi værdien af gaver (både pengemæssigt og symbolsk) er vigtig i tibetansk gaveudveksling generelt, men også betydningsbærende for den gaveudvekslingspraksis, der dengang blev dyrket i det internationale diplomati. Det er nemlig gavens værdi, som fastslår værdien af venskabet mellem giveren og modtageren.

Jo højere værdi en gave har, jo varmere anses venskabet for at være. Gaveudveksling var en almindelig del af diplomatiske og kulturelle møder med repræsentanter fra andre lande, og der herskede et avanceret system, som afgjorde, hvor værdifulde gaver der skulle gives til hvem. Derfor var det heller ikke så specielt, som man måske skulle tro, at Reting sendte disse gaver til Hitler. Det var blot en del af en udveksling mellem to ledere, ligesom tibetanske magthavere op gennem historien har udvekslet gaver med Britisk Indien og kinesiske dynastier.

Bundesarchiv, Bild 135-BB-100-02
Foto: Beger, Bruno | 1938/1939

Schäfer var da også langt fra tilfreds med en hund og en sølvkop som gaver til Hitler. Ekspeditionen til Tibet var på mange måder, for Schäfers vedkommende, et spørgsmål om akademisk succes, militært avancement og social prestige.

Eftersom Hitler slet ikke var interesseret i Asien, eller ekspeditioner dertil, var et brev og en værdifuld gave fra den tibetanske regent en måde, hvorpå Schäfer håbede at opnå hans anerkendelse.

En vred og skuffet Schäfer beklagede sig over beskedenheden af de gaver, Regent Reting havde valgt at give til Hitler. ”Jeg kommer til [...] at gøre en meget ynkelig figur (i Berlin) på grund af (Retings) enormt grænseløse uforskammedhed...”, betroede Schäfer sin dagbog.

En skuffet Schäfer bad derfor om at få noget bedre at give til sin fører. Reting reagerede ved at udsøge yderligere tre gaver: en guldmønt, en burgunderdræt silkedragt (der normalt ville være båret af buddhistiske mestre, dvs. *lama*) – og den lille apso blev erstattet af en større hund, nemlig en tibetansk mastiff.

Hvad angår silkedragten, har stof og klæder altid været en traditionel gave i Himalaya-regionen. Værdien af Retings dragt til Hitler var dog lille i forhold til de gaver, flere af ekspeditionsmedlemmerne modtog fra blandt andet den tibetanske regering (*Kashag*). Selvfølgelig varierede disse personlige gavers værdi også, alt efter hvor godt et forhold den enkelte minister havde til ekspeditionens medlemmer.

Myten om Tibet, der florerede i det nazistiske Tyskland, førte sit eget liv. Der var bare ikke andet belæg for den end en forfejlet oversættelse af et påtaget høfligt brev.

Nytårsfestligheder i Lhasa, som holdet fik lov til at deltage i.

Tibetansk versus tysk opfattelse

Udover påvisningen af at de sejlivede konspirationsteorier baseret på Schuberts falske oversættelse af brevet til Hitler var usande, illustreres uholdbarheden i påstanden om eksistensen af tætte okkulte og ideologiske bånd mellem Tibet og Nazi-Tyskland bedst således: Dels ved at se på besøget fra et tibetansk perspektiv, og dels ved at se nærmere på ekspeditionsleders personlige ambitioner for ekspeditionen.

Den tibetanske overlevering er yderst sparsommelig med henvisninger til den tyske ekspedition. Det nyeste tibetanske værk

fra 2011 omhandlende Tibets politiske og militære historie (*The Political and Military History of Tibet*) nævner kun den tyske ekspedition ganske kort.

Intet indikerer, at ekspeditionen blev betragtet som noget andet end et turistbesøg. Den vurdering understøttes af ordlyden i den oprindelige tilladelse til at besøge Lhasa, som ekspeditionens deltagere modtog.

Inden de fik tilladelse til at rejse ind i byen, blev der fra den tibetanske regering opstillet en række betingelser; ingen dyr måtte dræbes, de lokale måtte ikke generes, og holdet fik oprindeligt kun tilladelse til at opholde sig i Lhasa i to uger.

De fik lov til at deltage i den tibetanske nytårsfestival, *Losar*, samt overvære andre religiøse og kulturelle begivenheder. For at sige det på en anden måde fik de adgang til to ugers ’sightseeing’.

Bundesarchiv, Bild 135-BB-111-02
Foto: Beger, Bruno | 1938/1939

Religiøs danseceremoni under det tibetanske nytår (Losar).

Ekspeditionens medlemmer; zoologen Ernst Schäfer, ekspert i racekundskab Bruno Beger (han fungerede som antropolog), geologen Karl Wienert, den tekniske leder Edmund Geer, samt entomologen og filmproducenten Ernst Krause.

Bundesarchiv, Bild 135-KA-10-072
Foto: Krause, Ernst | 1939/1939

Modtagelsen i Lhasa, som, efter Schäfers mening, var noget mere beskeden, end han havde regnet med.

Bundesarchiv, Bild 135-S-13-07-32
Foto: Schäfer, Ernst | 1939/1939

Beger og Ringang fotograferer. Da den 13. Dalai Lama var i live, sendte han Ringang og en flok andre tibetanske drenge (også kendt som 'rugby-drengene') til England, så de kunne få en europæisk uddannelse. Dette er desuden manden, som Engelhardt mener oversatte Retings brev.

Da Schäfer og de fire andre ekspeditionsdeltagere langt om længe nåede til Lhasa, blev deres videnskabelige arbejde begrænset i henhold til indrejsedokumentets betingelser. Især for Schäfers vedkommende var det problematisk ikke at måtte skyde dyr til sit zoologiske arbejde.

Da Schäfer vendte hjem til Tyskland, var det vigtigt at repræsentere ekspeditionen som videnskabelig og succesfuld, da dette ville styrke hans position i hjemlandet.

Efter holdets hjemkomst deltog han blandt andet i produktionen af den tysk-producerede dokumentar om ekspeditionen, *Geheimnis Tibet* ('Gådefulde Tibet'). På trods af det ultra-nationalistiske narrativ dokumenterer unikke filmklip fra denne film et Tibet, der ikke længere eksisterer i dag.

Dokumentaren er på tysk og kan findes med engelske undertekster på YouTube. Her lægges der stor vægt på, hvordan ekspeditionsmedlemmerne brugte deres respektive videnskabelige kompetencer til at undersøge og dokumentere mennesker, dyr, planter og kulturelle forhold i Tibet.

Således vidner dokumentaren også om, hvordan hele fortællingen om en ekspedition til Tibet blev en historie om tysk succes. Dermed medvirker filmen *Geheimnis Tibet* også til misforståelsen om forholdet mellem de to lande.

Faktisk udviste Reting og førende medlemmer af den tibetanske elite en del personlig interesse for ekspeditionens medlemmer. De var vel nysgerrige, fordi man i Lhasa ikke havde set ret mange europæiske ansigter, slet ikke tyske endnu, men det officielle Tibet skænkede ekspeditionen så godt som ingen opmærksomhed.

Ekspeditionsmedlemmernes tilstedeværelse efterlod intet signifikant spor i tibetansk historie. Havde der været et politisk venskab, havde der også været flere tibetanske kilder, som kunne vidne herom.

Det officielle Tibet i 1939 værnede om sin politiske neutralitet og holdt sig ude af de britisk-tyske anliggender – både de diplomatiske som de væbnede konflikter – men tibetanerne kunne ikke undgå at registrere de stigende friktioner mellem de britiske embedsmænd og de tyske "turister" i Lhasa.

En generel nervøs stemning bredte sig også over Lhasa og det tibetanske samfund i begyndelsen af 1939, i forventningen om et umiddelbart forestående krigsudbrud i Europa.

Anden Verdenskrigs udbrud bragte en abrupt afslutning på ekspeditionen til Tibet. Schäfer og hans team vendte derfor tilbage til Tyskland og blev modtaget i lufthavnen af Himmler.

Schäfers inderlige ønske om at blive modtaget i officiel audiens hos Hitler for personligt at berette om sin indsats for fædrelandet i det fjerne Tibet og overbringe det meget omtalte brev, samt gaverne fra Reting, gik ikke i opfyldelse.

Himmler så ingen tilstrækkelig grund til at tillade et sådant arrangement. Hitler var alt for beskæftiget med at føre krig. Der gik sågar tre år, før Hitler åbnede Retings brev.

Der eksisterede altså ingen hemmelige, okulte eller ideologisk begrundede politiske forbindelser mellem Tibet og Hitlers visioner om et verdensomspændende arisk imperium.

Retings brev til Hitler burde i dag udelukkende blive betragtet som en historisk kuriositet, hvis ikke der havde eksisteret denne konfuse, men vedholdende teori, der formoder en hemmelig sammensværgelse, som er forblevet aktiv op til i dag igennem nynazistiske historiefortællere og sensationshungrende journalister.

Som vi mener her at have vist, baserer det eneste angivelige bevis på en mulig eksistens af en sådan alliance sig på en nazi-ideologisk forvrænget oversættelse af Retings brev til Hitler, og ikke mindst på et behov blandt skribenter for fantastiske fortællinger om Tibet, der brugte brevet og ekspeditionen som katapult for deres fantasier om farlige forbindelser mellem Nazi-Tyskland og Verdens Tag.

Som frem for alt Isrun Englhardts forskning på området så overbevisende har afkodet, er den nazi-tyske-tibetanske konspirationsteori uden substans og savner enhver bund i virkeligheden. Den er en myte, der ernærer sig ved hjælp af fantasier og falske informationer.

Note

Vil man gerne læse mere om ekspeditionen og se billeder fra Tibet i slutningen af 1930'erne, kan man med fordel anskaffe sig Isrun Engelhardts bog *Tibet in 1938-1939, Photographs from the Ernst Schäfer Expedition to Tibet*.

Vi kan også anbefale et spændende studie i diplomatisk gaveøkonomi, som formidles i Emma Martins artikel fra 2016: "Gift, Greeting Or Gesture: The Khatak and the Negotiating of its Meaning on the Anglo-Tibetan Borderlands." Begge forskeres arbejde har været vigtigt for vores artikel.

Vi baserer i vidt omfang vores argumentation og vurdering af konspirationsteorien på Isrun Engelhardts fremragende arbejde; foruden hendes forskning var artiklen ikke blevet til.

Desuden skylder vi stor tak til vores underviser ved Tibetologi-studiet på Københavns Universitet, lektor og ph.d. Trine Brox.

Om forfatterne

Kirsten og Christel er studerende på Institut for Tværkulturelle og Regionale Studier ved Københavns Universitet. De er ved at færdiggøre deres bachelorgrad i Tibetologi.

Billedmateriale

Alle billeder i artiklen blev taget af ekspeditionsmedlemmerne i 1938-1939.

Bundesarchiv, Bild 135-KA-10-004
Foto: Krause, Ernst | 1938/1939

Gruppebillede af ekspeditionens deltagere og de tibetanske ministre.

Bundesarchiv, Bild 135-S-13-11-12
Foto: Schäfer, Ernst | 1938/1939

Beger sammen med Reting Rinpoche.

Bundesarchiv, Bild 135-S-13-11-15
Foto: Schäfer, Ernst | 1938/1939

Beger og Reting i et lidt mere løssluppet øjeblik.

Dato: onsdag den 14/3 2018

Tid: Kl. 16:00

Sted: Restaurant Himalaya, Herluf Trollesgade 5
1052 København K

Dagsorden

Ad 1. Valg af referent og dirigent	Ad 5. Valg af bestyrelse
Ad 2. Årsberetning	Ad 6. Valg af suppleanter
Ad 3. Regnskabsaflæggelse	Ad 7. Valg af revisor
Ad 4. Fastsættelse af kontingent	Ad 8. Indkomne forslag

Alle betalende medlemmer er velkommen

Jetsunma Tenzin Palmo

En Visdomsdakini i en vestlig krop

Af Grethe Sørvig, formand for DSTK

Jetsunma Tenzin Palmo sammen med H.H. den 16. Karmapa. (Foto: Alice Kandell)

Jetsunma Tenzin Palmo blev født i England i 1943. Hendes døbenavn var Diane Perry. Hun og hendes ældre bror voksede op hos deres mor, Lee Perry, i Bethnal Green i London, efter at hendes far, der var butiksejer, døde da hun var 3 år gammel.

Hendes mor var spiritist og holdt spiritist-seancer i deres hjem. Tenzin Palmo, der ofte deltog i seancerne, har bl.a. fortalt om engang under en seance, hvor hendes mor for sjov sagde, at de ånder, der var til stede, nok ikke var særlig stærke, da de ikke kunne mærke deres tilstedeværelse. Ifølge det medium, der var til stede, tog de tilstedeværende ånder dette som en udfordring og beordrede den tungeste person, der var til stede, en dame på 110 kg, at lægge sig ovenpå bordet. Bordet med den tunge dame løftede sig derefter op og svævede rundt i lokalet.

Oplevelser som denne var med til at overbevise Tenzin Lamo fra barnsben om, at der fandtes en spirituel virkelighed, hinsides det materielle. Hendes mor, Lee Perry,

blev i øvrigt selv tibetansk buddhist da hun blev ældre.

Diane Perry var en køn og livlig pige med store blå øjne og langt, tykt krøllet hår. Hun elskede at klæde sig i moderne tøj og stilethæle og gik ofte på bar og jazzklub. Hun elskede at danse og manglede ikke bejlere.

Da Tenzin Palmo var 18 år gammel læste hun bogen ”*The Unshaken Mind*” af John Walters. Bogen beskrev De 4 Ædle Sandheder og Den 8-foldige Vej, og under læsningen af bogen gik det op for hende, at hun altid havde været buddhist. Denne erkendelse resulterede i, at hun blev medlem af London Buddhist Society, der hovedsagligt fokuserede på den buddhistiske Therevada-tradition.

Tenzin Palmo syntes imidlertid, at Therevada-buddhismen manglede noget. Det var først, da hun begyndte at læse bøger om tibetansk buddhisme, og især om yogien Milarepa, at hun blev klar over, at det var Vajrayana, der var den rigtige buddhistiske vej for hende. Hun vidste også

intuitivt, at hun tilhørte Kagyupa-skolen - en af de 4 hovedskoler indenfor tibetansk buddhisme. Det var især den tibetanske buddhismes fokus på udviklingen af medfølelse og kærlighed, der tiltrak hende, og som hun havde savnet i Therevada-traditionen.

Tenzin Palmo blev en af de første personer, de to berømte lamaer Akong Rinpoche og Trungpa Rinpoche lærte at kende efter, de kom til England for at studere på Oxford Universitet. Uden sit lamatøj og iført vestligt jakkesæt sagde Trungpa Rinpoche en dag til hende: "Du tror det måske ikke, når du ser mig, men jeg havde faktisk tusindvis af elever i Tibet og var en ret kendt lama. Må jeg ikke godt undervise dig i meditation, jeg har sådan behov for at undervise i spiritualitet, om det så blot er én person, jeg underviser."

Tenzin Palmo tog taknemmeligt imod tilbuddet og blev således en af Trungpa Rinpoches første elever i England. Hun har fortalt, at han flere gange forsøgte at lægge an på hende,

Tenzin Palmo som ung novice.

men da hun troede, at han var munk, ville hun ikke bryde hans munkeløfter. En dag gik han så langt, at han stak sin hånd ind under hendes nederdel. Han havde kun sandaler på fødderne, så hun satte sin stilethæl i hans ubeskyttede fod, og det blev så sidste gang, han forsøgte noget i den retning.

Hun har senere fortalt, at hvis han havde været ærlig og fortalt, at han ikke længere levede som en munk, havde hun da selvfølgelig benyttet muligheden for at dyrke tantra med Trungpa Rinpoche. Til trods for, at Trungpa var alt andet end det hun havde forestillet sig, en lama skulle være, havde hun meget stor tillid til ham som spirituel lærer, og de blev nære venner.

Både Trungpa og Akong kom ofte på besøg i Diane og Lee Perrys hjem. "På den tid var der næsten ingen i England, der interesserede sig for tibetansk buddhisme. De få, der gjorde, havde lamaerne helt for sig selv, så jeg lærte dem godt at kende" har Tenzin Palmo fortalt.

Tenzin Palmo elskede at læse, og efter endt skolegang arbejdede hun først som bibliotekar på Hackney Public Library. Derefter søgte hun job på SOAS (the School of Oriental and African Studies), og til jobinterviewet fortalte hun lederen lige ud, at hun var buddhist og kun havde planer om at arbejde 1- 2 år for at spare penge nok sammen til at rejse til Indien, hvor hun ville hjælpe de tibetanske flygtninge, der for nyligt var kommet til landet.

Hun regnede ikke med at få jobbet, men det gjorde hun. Lederen for SOAS, der selv havde opholdt sig i Østen ad flere omgange, var meget imponeret over hende, og hun fik både jobbet og betalt undervisning i tibetansk hos den kendte Bön-po og forfatter David Snellgrove.

I 1964 havde hun sparet penge nok sammen til at rejse. Dengang fandtes der ingen billige flyrejser til Indien, så hun tog den lange vej – med tog fra London til Marseille i Frankrig, og derfra en 14-dages rejse med en banan-båd til Bombay i Indien. Hendes formål med rejsen var primært at finde en åndelig mester.

Efter ankomsten til Indien rejste hun direkte til Dalhousie i Himachal Pradesh i det nordlige Indien, hvor hun havde fået et job i det tibetanske eksilsamfund hos den kendte engelske kvinde Freda Bedi, der havde grundlagt en skole for unge tulkuer. Trungpa Rinpoche og Akong Rinpoche havde både opfordret Freda Bedi til at grundlægge skolen og studeret der, inden de kom til England, og det var dem, der havde anbefalet Diane at søge arbejde der som engelsklærer.

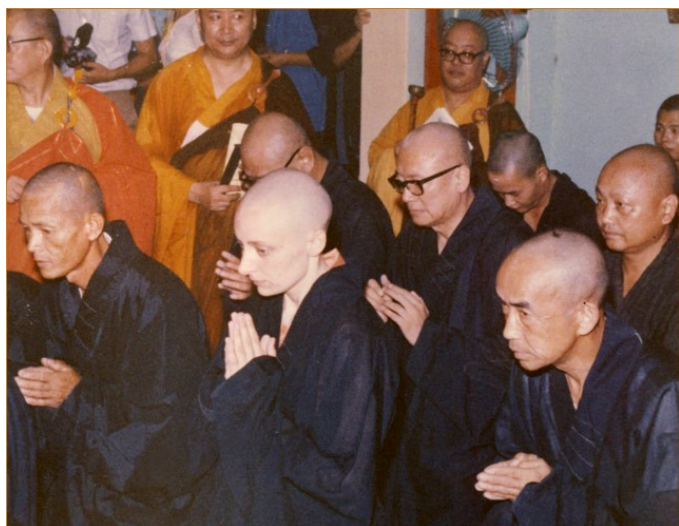
Mange højere lamaer besøgte tulku-skolen, og på Tenzin Palmos 21 års fødselsdag den 30. juni 1964 fik skolen en meget særlig gæst. Det var den 8. Khamtrul Rinpoche, der er en berømt Drukpa Kagyu-mester (1). Diane genkendte ham med det samme som sin Lama og tog Tilflugt (2) hos ham samme aften. Det var ved denne lejlighed, at hun fik navnet Drubgyu Tenzin Palmo. Nogle år senere fortalte Khamtrul Rinpoche Tenzin Palmo, at hun havde været munk på hans kloster i Tibet i sit forrige liv, og at genkendelsen havde været gensidig.

Tenzin Palmo modtog shramanerika-ordinationen (3) af H.H. den 16. Karmapa i 1967 i Rumtek Kloster i Sikkim og blev således en af de første vesterlandske nonner i den tibetanske tradition. Da en fuld ordination til nonne ikke var tilgængelig i den tibetanske tradition - og stadigvæk ikke

er det – faktisk er det kun den kinesiske buddhistiske tradition, der bl.a. praktiseres i Taiwan og Hongkong, der kan tilbyde dette – rejste hun i 1973 til Hongkong, hvor hun blev ordineret til bhikshuni, dvs. hun blev en fuldt ordineret nonne i Miu Fat Templet der. Hun blev således den 2. vesterlandske kvinde, efter Freda Bedi, der blev fuldt ordineret buddhistisknonne.

Efter at Tenzin Palmo blev nonne, gik det op for hende, at nonner ikke havde adgang til undervisning på samme niveau som munke. Det gik også op for hende, at der var en dybtgående diskrimination af kvinder i den tibetanske klostertradition. Bl.a. hørte hun flere munke påstå, at kvinder ikke

Tenzin Palmo under bikshuni-ordinationen i Hongkong.

kunne nå den fulde Oplysningstilstand – at man skulle inkarnere som mand først for at kunne gå de sidste skridt mod den fulde Oplysning. Tenzin Palmo undersøgte dette til bunds og fandt hurtigt ud af, at Buddha aldrig har sagt dette - at dette syn på kvinder har sit udspring i det patriarkat og kvindesyn, der herskede på Buddhas tid, og at dette intet har med Buddhas Lære at gøre.

Ifølge de ældste buddhistiske skrifter har Buddha selv sagt, at han ikke vil opgå i Mahaparanirvana - dvs. at han ikke ville forlade sin krop - før *Den 4-foldige Sangha* er etableret. *Den 4-foldige Sangha* vil sige munke, nonner, legmænd og legkvinder. Buddha regnede således både nonner og legkvinder, for vigtige medlemmer af sin religiøse forsamling eller *Sangha*. Han har således aldrig udtalt, at man skal have en mands krop for at kunne nå den fulde Oplysning, tværtimod.

Tenzin Palmo har derfor, siden hun blev nonne, arbejdet hårdt og målrettet for, at man også indenfor den tibetanske tradition skal kunne blive fuldt ordineret nonne, og for, at man skal kunne få de samme buddhistiske belæringer som munkene. Dette arbejde har bl.a. resulteret i, at tibetanske nonner siden 2016 har kunnet studere det samme pensum som de tibetanske munke, og at de, efter eksamen, nu kan få titlen *Geshema*, som er den kvindelige ækvivalent til mændenes titel, *Geshe*. En titel, der kan sammenlignes med en professorgrad i buddhisme.

Det er dog stadigvæk ikke muligt at få fuld ordination som nonne i den tibetanske tradition, og der forestår i det hele taget meget arbejde, før Tenzin Palmo når sit mål, også på dette område. Ifølge H.H. Dalai Lama, der samarbejder med hende for, at nonner skal kunne få den fulde ordination indenfor den tibetanske tradition, vil dette dog ske indenfor få år.

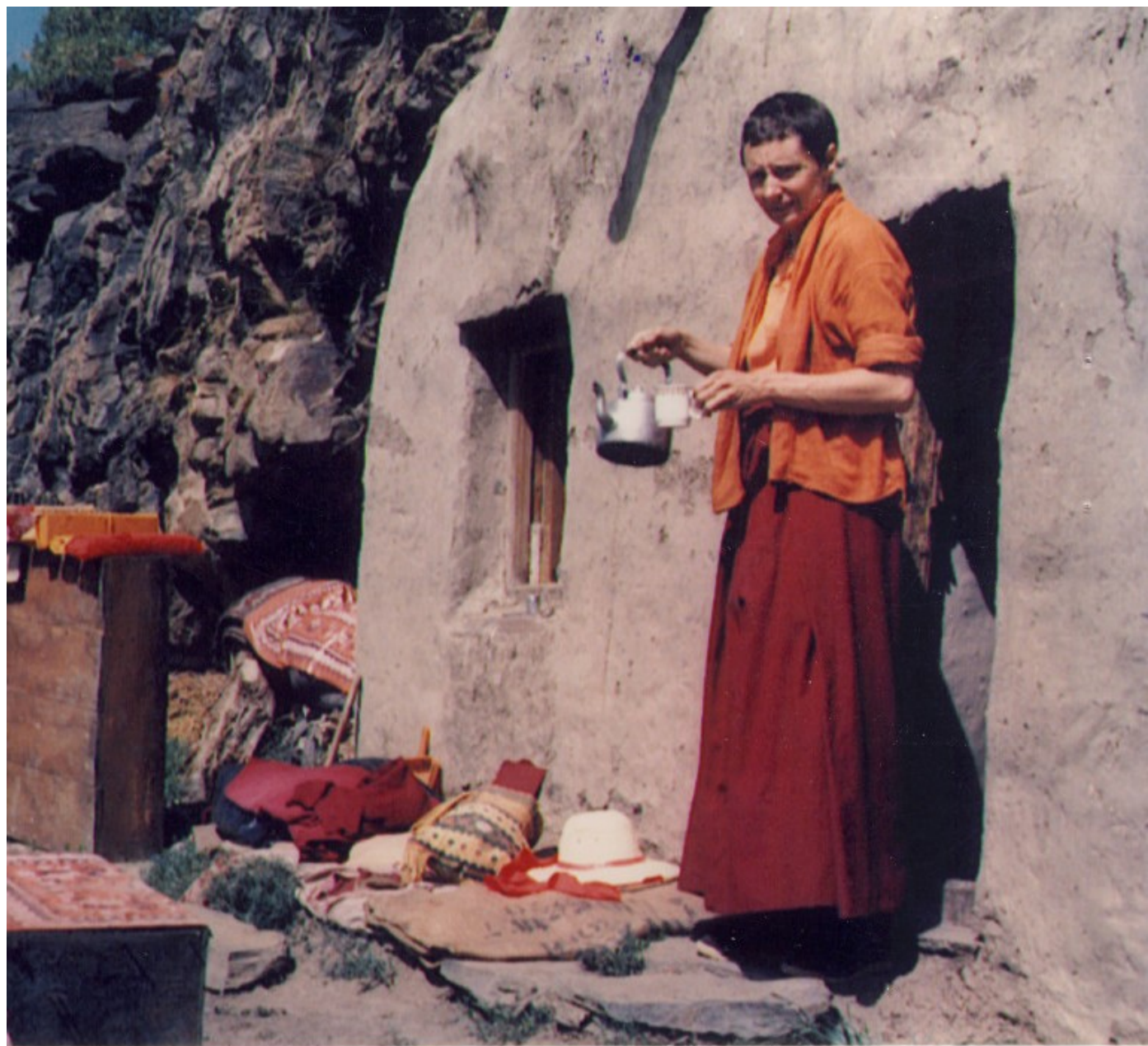
For at modbevise denne kulturelt baserede myte om, at kvinder ikke kan nå Oplysning, har Tenzin Palmo lovet sig selv, at hun vil inkarnere igen og igen som kvinde, til hun når den fulde Oplysning i en kvindes krop.

Tenzin Palmo lejede et værelse i nærheden af Khamtrul Rinpoche og hans sanghas bolig, først i Dalhousie og senere ved hans kloster i Tashi Jong i Himachal Pradesh i 6 år, frem til 1970, hvorefter Khamtrul Rinpoche sendte hende til Lahaul i Spiti-dalen i Himalaya, hvor hun kunne hengive sig mere intensivt til sin praksis, kun afbrudt af kortere rejser til Tashi Jong for at få undervisning og til Hongkong for at få sin bikshuni-ordination. Hun boede i Tayul Gompa, et lille kloster i Lahauli, de næste 6 år, hvor hun var i strikt retreat hver vinter.

Tenzin Palmo holdt uendeligt meget af befolkningen i Lahaul og fik mange nære venner der. Til trods for, at hun boede sammen med andre praktiserende, var det imidlertid et livligt sted, med megen selskabelighed og larm. I 1976 bestemte hun sig derfor for at lede efter et mere afsidesliggende sted, hvor hun bedre kunne fordybe sig i sin praksis.

Hun påkaldte de dakinier, som havde hjulpet hende så mange gange før, og sagde til dem: "Hør her. Hvis I finder en egnet hule til mig, vil jeg love at praktisere." Dagen efter besøgte hun en nonne, der natten før pludselig var kommet i tanker om en hule, som en gammel nonne havde fortalt om, hvor der var vand lige i nærheden, og en lille eng udenfor. Hun foreslog, at de og andre venner skulle tage derop sammen dagen efter. Tenzin Palmo vidste allerede inden de var kommet derop, at hun havde fundet sin hule.

Hulen lå ca. 2 timers trek opad bjerget fra Tayul Gompa, i 4400 meters højde. Den var på ca. 1,8 m²., og var mere en klippe over en afsats på bjerget end en egentlig hule. På bjerget ovenfor hulen var der en klippe, der var formet som en knælende kvinde, der holder sit spædbarn til sit bryst, mens hun holder den ene hånd frem og giver mad til en lille fugl. De lokale kaldte klippen for "Keylongs Moder" og "Tara". I nærheden lå der faktisk også en falmet thangka af Tara, der nok havde tilhørt et tempel, hvor den var blevet taget af blæsten og havnet der hvor den nu lå, opad en klippe i 4400 meters højde. I tillæg lå der et sted lidt længere henne ad den samme vej, der sagdes at være bolig for den beskyttende gudinde Palden Lhamo. Et ideelt sted for én, der havde givet løfte om at nå Oplysning i en kvindes krop.

Tenzin Palmo foran sin hule

"Jeg ønskede mig ikke noget som helst andet sted hen, ønskede ikke at foretage mig noget som helst andet. En gang imellem stod jeg og så ud over bjergene og tænkte: 'Hvis du kunne være et hvilket som helst sted i verden, hvor ville du så helst være?' Og der var intet andet sted. Det var dybt tilfredsstillende for mig at opholde mig i hulen. Alle betingelser for spirituel praksis var til stede. Det var en enestående mulighed, og jeg var meget, meget taknemmelig".

TENZIN PALMO

Tenzin Palmo var lykkelig over endelig at have fundet sin hule, men hendes venners indvendinger var mange, da de var blevet meget glade for deres ”Saab Chomo – vestlige nonne” og frygtede for hendes sikkerhed. Tenzin Palmos logiske svar på alle deres indvendinger beroligede dem dog, og hun fik dem til at love at hjælpe hende med at flytte op til hulen, hvis hun fik Khamtrul Rinpoches tilladelse til at bo der, hvilket hun fik.

Med hjælp fra sine venner ansatte hun arbejdere, der udbyggede hulen med en meget tyk væg, der kunne holde på varmen, et vindue og en dør, samt et højt hegn på udsatte steder, for at holde vilde dyr væk fra indgangen til hulen. Hun fik også lavet et lille depot-rum til madvarer bagest i hulen.

Hun anlagde et bed på den lille eng foran hulen, hvor hun dyrkede kartofler og roer, og fik også installeret en brændeovn, med skorstenen stikkende vandret ud gennem væggen.

Hun fik mad og brænde bragt op ad flere omgange i løbet af sommermånederne, og lagrede det i sit lille depot, til brug om vinteren. Hun lagde sig aldrig ned for at sove, men både sov og mediterede i en meditationsboks.

Til trods for mange udfordringer og livstruende situationer var Tenzin Palmo meget glad for sit eneboerliv og sin spirituelle praksis i hulen og blev boende der i 12 år. De første 9 år modtog hun en gang i mellem gæster, og i kortere perioder rejste hun også væk for at få belæringer, men de sidste 3 år var hun i strikt retreat.

De få vilde dyr hun fik besøg af, bl.a. en flok på 5 ulve, blev blot stående på afstand og så venligt på hende inden de forsvandt igen, og hun var aldrig bange for dem. En gang i mellem kom der også fårehyrder forbi, som hun inviterede på te.

En dag kom der imidlertid en fårehyrde, der blot satte sig ned og stirrede vredt på hende i dagevis, uden hverken at besvare hendes hilsen eller smil. Når hun vågnede om morgenen, var hendes bedeflagstang revet ned, den næste dag var hendes vindue knust og hegnet ødelagt osv. Tenzin Palmo var ikke i tvivl om, hvem der havde gjort det, og hun begyndte at føle sig meget utryk og sårbar.

Igen påkaldte hun dakinierne og sagde: ”Hør her. Kan I ikke være søde at hjælpe den unge mand, der åbenbart har psykiske problemer, og gøre ham til et lykkeligt og kærligt menneske.” Dagen efter var hegnet repareret, bedeflagstangen stod igen oprejst, og da han igen viste sig på bjerget ovenfor hulen, var hans ansigt helt forvandlet. Hans øjne var nu kærlige og rare, og inden han forsvandt fra området, smilede han venligt til hende.

Igen havde hendes medsøstre på den anden side stået hende bi. Bortset fra denne oplevelse, der jo endte godt, og en vinter, hvor en snestorm, der varede i en uge, og som udløste en lavine, der begravede hendes hule i så dyb sne, at hun troede, hun ville dø af iltmangel, men hvor hun igen fik hjælp fra sine åndelige guider, der ganske enkelt bad hende om at grave sig ud, følte hun sig meget tryk og lykkelig i sin hule.

Tenzin Palmo afsluttede sit retreat i hulen i 1988, 45 år gammel, og efter 24 år i Indien rejste hun pga. visa-problemer, til Assisi i Italien, hvor hun opholdt sig hos venner i nogle år. Her genoptog hun kontakten med sine vestlige rødder, og efter mange opfordringer begyndte hun også at give belærin-

Tenzin Palmo under Jetsunma-indvielsen

Tenzin Palmos Rod-Lama, H.E. den 8. Khamtrul Rinpoche

ger i denne periode. Inden den 8. Khamtrul Rinpoche døde i 1980, havde han ved flere anledninger bedt Tenzin Palmo om at etablere et nonnekloster, og også hans nye inkarnation, den 9. Khamtrul Rinpoche, havde opfordret hende til det.

Efter at have tænkt over det i lang tid, og bl.a. konsulteret en tibetansk astrolog, der gav grønt lys, gik Tenzin Palmo i gang med de juridiske forberedelser, og en passende ejendom blev fundet i Padhiarkar, i nærheden af Tashi Jong.

Tenzin Palmo sammen med nogle af de over 100 nonner, der bor på hendes kloster

Efter, at Tenzin Palmos biografi "En hule i sneen" af Vicki Mackenzie udkom i 1998, blev Tenzin Palmo verdensberømt. Invitationer om at undervise strømmede ind fra hele verden, og det samme gjorde donationerne til hendes kloster.

- Som den eremit og asket hun er, er hun dog ikke helt komfortabel med den guru-rolle, som omverdenen har tillagt hende, men hun ser det som sin pligt både at videregive sin indsigt og viden og at samle penge ind til sit kloster.

De første nonner ankom allerede i 2000, mens Tenzin Palmo stadigvæk boede i Tashi Jong, og i 2001 startede bygningen af klosteret, som den 9. Khamtrul Rinpoche navngav "Dongyu Gatsal Ling", hvilket direkte oversat betyder: "Den autentiske linjes have". I dag er klostret for længst færdigbygget, og udbyder uddannelse og spirituel vejledning til over 100 nonner.

Tenzin Palmos lama, Khamtrul Rinpoche, har pr. tradition altid haft disciple, der var *togdens* og *togdenmas*, dvs. mandlige og kvindelige yogier, der levede i huler i bjergene omkring hans kloster i Tibet. Nogle af de mandlige *togdens* flygtede sammen med ham til Indien, hvorefter mange af dem underviste på Khamtrul Rinpoches kloster i Tashi Jong, og senere også på Tenzin Palmos nonnekloster.

Der fulgte imidlertid ingen *togdenmas*, dvs. kvindelige yogier med, da Khamtrul Rinpoche flygtede til Indien, og da han gerne ville genoplive denne tradition i landflygtighed, bad han Tenzin Palmo om at gøre dette. "Dette blev et helligt løfte for mig," har Tenzin Palmo sagt, og i dag er flere nonner på hendes kloster blevet *togdenma*-novicer og er i gang med de lange, hårde og asketiske praksisser og lange retreats, der kræves af dem.

Forskellen på *togdens* og andre tibetanske yogier, fx *Repas* og andre, er at *togdens* og *togdenmas* er hhv. munke og nonner, mens andre tibetanske yogier kun tager tantriske løfter, der ikke inkluderer cølibat-løftet. Da yogisk praksis er mere intens og konstant end den, der praktiseres i et kloster, og udøves i ensomhed og på et meget højt niveau, betragtes yogier ofte som særligt ophøjede personer i den tibetansk buddhistiske sangha. Tenzin Palmo betragter derfor *togdenmas* for at være centeret i hendes klostres indre mandala.

I 2008 gav H.H. den 12. Gyalwang Drukpa, Drukpa Kagyulinjens spirituelle overhoved, Tenzin Palmo titlen Jetsunma, hvilket betyder "Visdoms-dakini" eller "Ophøjet kvindelig mester", som en anerkendelse for hendes spirituelle opnåelser som nonne og for hendes bestræbelser på at fremme kvindelige praktiserendes status i den tibetansk buddhistiske tradition.

Togden Atrin (1922-2005), der var meditationsmester både på Khamtrul Rinpoches og Tenzin Palmos kloster.

Tenzin Palmo underviser Togdenma-novicer, der er i retreat.

Fra Dongyul Gatsal Ling nonnekloster

“Absolut set er der lys og kærlighed og intelligens i dette univers. Og vi er dette, vi bærer det med os, det er ikke noget udenfor os selv, det er inden i os, og det er dette vi forsøger at genforbinde os med, vores oprindelige lys og kærlighed og intelligens”.

Tenzin Palmo

Noter:

1: Drukpa Kagyu er en af de mange underskoler indenfor Kagyupa-traditionen, men regnes for en af de 3 vigtigste indenfor denne skole, sammen med Karma Kagyu og Drikung Kagyu.

2: ”At tage Tilflugt” betyder i buddhistisk terminologi, at man bliver indviet til at følge Buddhas Lære.

3: Shramanerika-ordination vil sige, at man bliver ordineret til buddhistisk novice. Afhængig af den buddhistiske tradition man tilhører, består ordinationen af 8-10 nonneløfter. Fuld ordination til buddhistisk nonne, eller *bhikshuni*, består af flere hundrede løfter.

Kilder:

“Jetsunma Tenzin Palmo – Dakini Power”, <http://www.dakinipower.com/jetsunma-tenzin-palmo/>

Tenzin Palmos hjemmeside, www.tenzinpalmo.com

Vicki Mackenzie, ”A Cave in the Snow”, 1998, Bloomsbury Publishing, UK.

Alt billedmateriale i artiklen tilhører Tenzin Palmo.

Nyt om Projekter

Af Grethe Sørvig, formand for DSTK

Ældre og handicappede

Oshi Shenphen Tsokchung, kodeord: OSHI

Interiør fra en af de ældres hjem i Odisha-lejren

En frivillige mader en af de ældre klienter.

Oshi Shenphen Tsokchung er en NGO-organisation i den tibetanske flygtningelejr, Odisha Phuntsokling, i den øst-indiske delstat, Odisha (tidl. Orissa). Da lejren hovedsagligt består af flygtninge i alderen 60 – 90 år, hvoraf de fleste er syge og arbejdsløse, regnes den som en af de fattigste tibetanske flygtningelejre i Indien. Selvom eksilregeringen i Dharamsala udbetaler en lille pension til ældre, syge og handicappede flygtninge, er det langt fra nok til at leve af, hvorfor en lille gruppe frivillige, ledet af tibetaneren Pema Gyalpo, grundlagde organisationen i 2001. Behovet for økonomisk hjælp er meget stort, både til mad, medicin, tøj, hjælpemidler og renovering af huse.

Da mange af de ældre bor i faldefærdige huse, med huller både i tag og vægge, og således med fare for at få besøg både af slanger og rotter, har Selskabet for nyligt bevilget penge til at bygge et plejehjem for 50 personer, som også skal fungere som dagcenter for dem, der stadigvæk bor i eget hjem, hvor de hjemmeboende kan få mad og medicinsk hjælp og hvor de kan hygge med andre. Vi har også sendt penge både til hjælpemidler (køre- og bækkenstole), tøj, mad og medicin, nok til at vare i et år. Behovet for hjælp, både til flere hjælpemidler, mad og medicin vil dog fortsætte med at være meget stort, da organisationens arbejde er baseret på donationer. Desuden vil det kommende plejehjem have behov for penge til indretning af værelser og et køkken, samt til betaling for VVS-arbejde og elektrikere, og der er også, i tillæg til behov for hjælp til mad, medicin og tøj, behov for hjælp til renovering af de ældres og handicappedes huse, hos dem, der stadigvæk bor hjemme.

Hvis du gerne vil støtte dette projekt, kan du indbetale det beløb du gerne vil give på: Reg.nr.: 9570, Kontonummer: 342 87 88, eller du kan betale via MobilePay tlf. 20 30 38 18. Husk at skrive projektets kodeord: OSHI på din indbetaling.

'Det Lykkelige Land'

Kodeord: HIV

'Det Lykkelige Land' er en NGO for tibetanske HIV/AIDS-ofre, grundlagt sommeren 2017 af den tibetanske kvinde Tsetan Gawang, med finansiell hjælp fra Dansk Selskab for Tibetansk Kultur. Organisationens vision er at sprede kundskab om den nyeste HIV-behandlings meget effektive resultater, hvor man, efter 6 måneders behandling, ikke mere kan måle virusset i patientens blod. Ved hjælp af denne information vil HIV-patienter undgå den marginalisering og diskriminering som de oplever nu. Hun vil også gerne kunne informere nylig smittede HIV-patienter om muligheden for gratis behandling. I tillæg vil hun have et center, til hvilket hun allerede, en måned efter, at hun havde modtaget økonomisk hjælp fra Selskabet, har købt et hus, hvor HIV-ofre kan mødes, og hvor der skal blive flere fælles værksteder, hvor de kan arbejde, og således have mulighed for en indtægt. Foreløbigt har hun startet en fælles systue med tilhørende butik. Hun har behov for hjælp til materialer og udstyr til værkstederne, samt til at dække udgifter til rejser i forbindelse med foredragsvirksomhed. **Hvis du gerne vil støtte dette projekt, kan du indbetale det beløb du gerne vil donere på: Reg.nr.: 9570, Kontonummer: 342 87 88, eller du kan betale via MobilePay tlf.: 20 30 38 18. Husk at skrive projektets kodeord: HIV på din indbetaling**

Kultur og sport

Tibet Times

Kodeord: TT

DSTK har i mange år sponsoreret avisen med et beløb, der tilsvarende en årsløn for en indisk journalist—ca. 22.000 kr. Avisen udkommer på tibetansk, og er et vigtigt for bevarelsen af det tibetanske sprog og kultur.

Hvis du gerne vil støtte dette projekt, kan du indbetale det beløb du gerne vil give på: Reg.nr.: 9570, Kontonummer: 342 87 88, eller du kan betale via MobilePay tlf.: 20 30 38 18. Husk at skrive projektets kodeord: TT på din indbetaling

Det tibetanske kvindelandshold

Kodeord: FB

Michael Magnus Nybrandt etablerede det tibetanske fodboldlandshold i 2001 med en kamp mod Grønland i Vanløse Idrætspark. Lige siden har han arbejdet med at udvikle det tibetanske fodboldforbund, og er nu også en af grundlæggerne af, og den europæiske leder for The Tibetan National Sports Association - TNSA. Det er også på hans initiativ, at det tibetanske herrelandshold nu er med i CONIFA, et internationalt fodboldforbund for landshold, der står udenfor FIFA, og som arrangerer VM i London i 2018, hvor tibetanerne har kvalificeret sig til at deltage. Tibetannerne i eksil har imidlertid også fået et tibetansk kvindelandshold, og som vanlig er der mere økonomisk støtte til mændene, der nu har fået finansieret deres deltagelse, rejse og ophold, under VM i 2018, bl.a. af eksilregeringen. Kvindelandsholdet mangler imidlertid penge til at virkeliggøre deres drøm om at deltage i VM i London 2018. Selskabet, der har tradition for at støtte kvinder, har, ikke kun for at finansiere deltagelsen, men også for at give moralsk støtte til en god fritidsaktivitet for de unge eksil-tibetanere, bevilget 50.000 kr. til deres deltagelse i VM i London i 2018. De mangler dog stadigvæk 50.000 kr. for at kunne deltage.

Hvis du gerne vil støtte dette projekt, kan du indbetale det beløb du gerne vil give på: Reg.nr.: 9570, Kontonummer: 342 87 88, eller du kan betale via MobilePay tlf.: 20 30 38 18. Husk at skrive projektets kodeord: FB på din indbetaling.

Dyrevelfærd

Dharamsala Animal Rescue

Kodeord: DAR

Dharamsala Animal Rescue er en sponsorbaseret veterinærklinik i Dharamsala, Indien. Alle dyr, dvs. både hjemløse og privat-ejede, får gratis veterinær-hjælp af organisationen, der også formidler adoption af gadehunde, både til indiske og vestlige "forældre".

Hvis du gerne vil støtte dette projekt, kan du indbetale det beløb du gerne vil donere på: Reg.nr.: 9570, Kontonummer: 342 87 88, eller du kan betale via MobilePay tlf.: 20 30 38 18. Husk at skrive projektets kodeord: DAR på din indbetaling.

Uddannelse

Children of Shambala

Kodeord: COS

Children of Shambala er en humanitær hjælpeorganisation med hovedkvarter i Xining, i Amdo i Tibet. Den blev grundlagt i 2006 af nordmanden Jan Terje Voilaas, og er en paraplyorganisation med 115 udviklings- og bistandsprojekter, deriblandt 'Børnehjem Uden Vægge', der er det projekt du kan støtte ved at sponsorere dette projekt. Børnehjem Uden Vægge benytter sig af lokale plejefamilier, hvor fattige og forældreløse børn fra hele Tibet kan bo i en tryk familiesituation mens de får deres skolegang hos Children of Shambala. Børnene får skolegang til og med 10. klasse, men også økonomisk, personlig og praktisk støtte til at uddanne sig videre, enten i praktiske fag eller på universitetsniveau. Både elever og plejefamilier får økonomisk støtte fra Children of Shambala.

Hvis du gerne vil støtte dette projekt, kan du indbetale det beløb du gerne vil donere på: Reg.nr.: 9570, Kontonummer: 342 87 88, eller du kan betale via MobilePay tlf.: 20 30 38 18. Husk at skrive projektets kodeord: COS på din indbetaling.

Skole for sherpa-børn

Kanchha Sherpa Foundation blev grundlagt af Kanchha Sherpa, der med sine 84 år er det sidste overlevende medlem af Edmund Hillarys berømte Everest-ekspedition i 1953. Han er født og opvokset i Namche Bazaar i Solu Khumbu, ved foden af Mount Everest. Han var oprindeligt handelsmand, der som så mange andre sherpaer, hentede salt i Tibet i bytte mod varer fra Nepal. —Pengene var dengang meget små, og som så mange andre sherpaer på den tid, fik han, pga fattigdom, ingen skolegang, og den eneste mulighed for en god indtægt var at være bærer og guide for vestlige bjergbestigere. Efter deltagelsen i Hillary-ekspeditionen i 1953, fortsatte han med at assistere bjergbestigere, og blev efterhånden berømt for sin dygtighed, bl.a. til at planlægge ruter og camps for ekspeditioner på Everest, og regnedes derfor som et meget vigtigt medlem af enhver ekspedition. Efter flere dødsfald på Everest, bad hans kone ham om at holde op, og i 1973 blev han trekking-guide i stedet for, og ejer af et lille guest-house, med tilhørende café i Namche. Takket være kontakten med Hillary,

der i taknemmelighed og kærlighed for sherpaerne oprettede en skole i Kumjung, i nærheden af Namche Bazaar, kom alle Kanchhas børn i skole og fik en god uddannelse, hvilket har resulteret i, at Kanchhas lille guesthouse efterhånden er blevet til Namche Bazaars største hotel, 'Nirvana Home', der nu drives af en af hans sønner.

Børn fra meget fattige familier i omegnen af Namche Bazaar har imidlertid aldrig haft mulighed for at gå i skole, og dette vil Kanchha nu rette op i ved at, gennem Kanchha Sherpa Foundation, etablere en gratis skole for børn af fattige forældre. Organisationen vil også arbejde for bevarelsen af den unikke Sherpa-kultur ved at etablere et Sherpa Kultur-center, hvor der skal undervises i Sherpaernes kultur og traditioner.

—Sherpaerne kommer oprindeligt fra Kham i Øst Tibet, men på grund af en religiøs konflikt i det 16. århundrede, flygtede de gennem det centrale Tibet, og derefter fra Vest Tibet over til den anden side af Himalaya, til det nuværende Nepal. De deler stadigvæk religion og sprog med tibetanerne, men har også deres egen unikke kultur og traditioner.

Du kan læse mere om Kanchha Sherpa Foundation på deres hjemmeside: <https://kanchhafoundation.org/>

Hvis du gerne vil støtte dette projekt, kan du sende det beløb du gerne vil donere, direkte til:

Kanchha Sherpa Foundation, Mahankal - 6, Boudha, 44600 Kathmandu, Nepal. Kontonummer: 02 41 51 54 291, Swift kode: SIDDPNKA. Siddharta Bank Limited, Boudha Branch, Kathmandu, Nepal. Hvis du synes det bliver for dyrt eller besværligt at overføre penge til Nepal, kan du indbetale dit bidrag til Selskabet på: Reg.nr.: 9570, kon-
tonr.: 342 87 88, og skrive "Sherpa" på din indbetaling, så vil Selskabet sende pengene for dig.

Drepung Gomang

Kodeord: DG

Drepung Gomang School er en underafdeling af Drepung Gomang Cultural Association og det berømte kloster Drepung Gomang. Skolen, der huser ca 200 munke i alderen 7-18 år, er en moderne folkeskole, fra 1. til 10. klasse. I tillæg til at undervise i buddhisme, undervises der også i almen- og kreative fag, som fx engelsk, matematik, naturvidenskab, litteratur, kalligrafi, historie og tibetansk. Skolen er først og fremmest et uddannelsesstilbud til meget fattige eller forældreløse tibetanske børn, og til munke, der for nyligt er flygtet fra Tibet.

Skolen, der fuldt og helt er baseret på sponsorgaver, har behov for hjælp til lærernes løn, skoleprojekter, bibliotek, studiematerialer, mad, tøj og udgifter til vedligehold af bygninger.

**Hvis du gerne vil støtte dette projekt, indbetaler du det beløb, du gerne vil donere på: reg. nr. 9570, kon-
tonr.: 342 87 88, på Girokonto nr.: 342-8788, eller via Mobile Pay, tlf.: 20 30 38 18. Husk at skrive projektets kodeord DG på din indbetaling.**

Klostre

Racheng Nonnekloster

Kodeord: RA

Racheng nonnekloster ligger i den legendariske Tsum-dal, der siges at være en af de såkaldte *dejungs*, en af de skjulte dale, der er en del af det mystiske land, Shambala, som kun er tilgængelig for personer med ekstra fortjenestefuld karma. Mange store mestre, som fx Padmasambhava og Milarepa, og mange, mange flere har medieret i hulerne dalen, der også i dag er et yndet retreat-sted for lamaer og yogier.

Racheng kloster administreres af Kopan Kloster i Boudha i Kathmandu, hvor mange af nonnerne, under den i gang værende genopbygning af klosteret, opholder sig om vinteren, når det er alt for koldt at opholde sig i det ødelagte kloster i 3500 meters højde, og når faren for laviner og farlige snestorme er meget stor.

Laviner har flere gange ødelagt dele af klosteret, der blev endnu mere ødelagt under det store jordskælv i 2015. Der genstår endnu meget før klosteret er færdigt genopbygget, og nonnerne har derfor et stort behov for økonomisk hjælp. Da klosterets eksistens er baseret på donationer, har de også behov for donationer til mad, tøj og medicin.

Hvis du gerne vil støtte dette projekt, kan du indbetale det beløb du gerne vil donere på: Reg.nr.: 9570, Kontonummer: 342 87 88, eller du kan betale via MobilePay tlf.: 20 30 38 18. Husk at skrive projektets kodeord: RA på din indbetaling.

Miljø, naturkatastrofer

Kanchha Sherpa Foundation

Kanchha Sherpa Foundations katastrofefond hjælper beboere i Namche Bazaar og i området omkring Mount Everest med genopbygning og humanitær hjælp, så som mad, medicin, telte, tæpper, gasblus, lygte o.l., samt hjælp til indkøb af materialer og genopbygning af boliger, i forbindelse med naturkatastrofer som fx jordskælv, laviner og jordskred. De underviser også lokalbefolkningen i bevarelse af miljøet og bæredygtig turisme, og arrangerer frivillige oprydningshold og frivillige til plantning af træer i Everest-området

Der er stadigvæk behov for økonomisk hjælp til at genopbygge de landsbyer i Everest-området, der blev lagt i ruiner under det store jordskælv i 2015, der havde sit epicenter kun 68 km vest for Namche Bazaar, og der vil altid være behov for humanitær hjælp, og for hjælp med genopbygning i dette område, hvor der ofte er laviner, jordskred og andre naturkatastrofer, og hvor landets regering intet gør for at hjælpe. Selskabet har derfor doneret 50.000 kr. til denne fond som akut hjælp.

Hvis du gerne vil støtte dette projekt, kan du indbetale det beløb du gerne vil donere, direkte til: Kanchha Sherpa Foundation, Mahankal - 6, Boudha, 44600 Kathmandu, Nepal. Kontonummer: 02 41 51 54 291, Swift kode: SID-DNPKA. Siddharta Bank Limited, Boudha Branch, Kathmandu, Nepal. Hvis du synes det bliver for dyrt eller besværligt at overføre penge til Nepal, kan du indbetale dit bidrag til Selskabet på: Reg.nr.: 9570, kontonr.: 342 87 88, og skrive "Miljø" på din indbetaling, så vil Selskabet sende pengene for dig.

Kanchha Sherpa, grundlæggeren af Kanchha Sherpa Foundation.

Nyt fra bestyrelsen

E-mailadresser

Vi får ca. 20 af de mails vi sender til vores medlemmer i retur. Husk at oplyse om ændring af mail-adresse hvis du gerne vil have vores Nyhedsmails.

Hvis du ikke har en mailadresse kan du selvfølgelig også finde nyheder vedrørende arrangementer o.a. på vores hjemmeside: <http://dstk.dk>

Har du husket at betale medlemskontingent for 2017?

Hvis du finder dit medlemsnummer nedenfor, har du ikke betalt.

4	23	34	42	47	48	49	58	87	104
109	111	145	164	173	177	179	217	261	294
318	325	327	353	357	363	377	379	409	415
420	423	429	437	451	465	517	537	543	558
562	636	638	655	667	705	768	797	810	812
818	849	854	885	915	978	980	986	1006	1008
1064	1101	1115	1221	1239	1271	1324	1328	1342	1343
1346	1358	1360	1367	1368	1372	1377	1380	1389	1391
1394	1412	1414	1416	1417	1418	1420	1423	1424	1443

Nyt fra butikken

10 % rabat på alle varer til medlemmer i december måned

Thangkhas

Kalachakra mandala, str. 76 x 53 cm. Pris kr. 1800,00. Best.nr.: 13002.

Livets Hjul, str. 84 x 53 cm. Pris kr. 1800,00. Best.nr.: 13003.

Rygsække

Rygsæk. Pris Kr. 150,00
Best. nr.: 6080

Rygsæk. Pris Kr. 150,00
Best. nr.: 6082

Rygsæk. Pris Kr. 150,00.
Best. nr.: 6081

Statuer

Bronzestatue af Chenerezig, Medfølelsens Bodhisattva, ansigt malet med guld. Str. 23 cm. Vægt 1617 g. Pris Kr. 2600,00. Best.nr.: 13005

Bronzestatue af den kvindelige Bodhisattva, Tara. Ansigt malet med guld. Str. 23 cm. Vægt 1399 g. Pris Kr. 2600,00. Best. nr.: 13006.

Bronze statue af Sangye Menla (Medicin Buddha). Ansigt malet med guld. Str.: 20 cm. Vægt 1178 g. Pris Kr. 2100,00. Best.nr.: 13008.

Bronze statue af Sangye Menla (Medicin Buddha). Str.: 14 cm. Vægt: 835 g. Pris Kr. 800,00. Best.nr.: 13010.

Dørforhæng og banners

Dørforhæng, str. 165 x 90
cm. Kr. 350,00.
Best.nr.: 6021

Dørforhæng, str. 175 x 95
cm. Kr. 350,00.
Best.nr.: 6024

Dørforhæng, str. 175 x
95 cm. Kr. 350,00.
Best.nr.: 6023

Tibetansk dørdekoration, str.: B: 98 cm, L: 42
cm (på det længste) og 21 cm (i midten). Pris
kr.: 350,00. Best.nr.: 6020.

Mantra banner med mantraet Om Mani Padme Hung.
Str. B: 83 cm., H: 33 cm. Pris Kr. 250,00.
Best.nr.: 6026.

Banner
med man-
traet Om
Ah Hung.
Str.: 80 x
30 cm.
Pris Kr.:
400,00.
Best.nr.:
6040

Pudebetræk

Pudebetræk i vævet uld.
Pris kr. 170,00. Best.nr.:
6084

Pudebetræk i vævet uld.
Pris kr. 170,00. Best.nr.:
6086

Pudebetræk i lærredsbomuld med
"Evighedsknude". Pris:
200,00. Best.nr.: 6034

Røgelsesholdere

Røgelsesholder med Bud-
dhafigur, med indsatte ko-
raller og lapis lasuli. Hul til
både tibetansk og indisk rø-
gelse. Toppen kan tages af
og laves om til fyrfadsllys-
holder. Pris kr.: 250,00.
Best.nr.: 3012.

Røgelsesholder med dorjer
udskåret i træ og med guld-
maling. Hul til både tibe-
tansk og indisk røgelse. Pris
Kr. 90,00. Best.nr.: 3014.

Røgelsesholder i træ med
håndmalet Om-symbol.
Hul både til tibetansk og
indisk røgelse. Pris Kr.
90,00. Best.nr.: 3013

Tibetansk Røgelse

Tempelrøgelse fra Lang-tang-
provinsen, på grænsen mellem
Nepal og Tibet. Røgelsen er
lavet af 25 forskellige urter ef-
ter en medicinsk opskrift, og
har en dejlig duft med beroli-
gende virkning. Pris Kr. 45,00.
Best.nr.: 3005.

Håndlavet røgelse lavet
efter en gammel kloster-
opskrift. Røgelsen har
både en opløftende og
beroligende virkning.
Pris Kr. 35,00. Best.nr.:
3006.

Beroligende tempel-
røgelse lavet efter en me-
dicinsk opskrift. Mild og
fyldig duft. Pris Kr.
35,00. Best.nr.: 3004.

Mantra ringe

Best.nr.: 12001

Best.nr.: 12002

Best.nr.: 12005

Best.nr.: 12004

Ringe med mantraet OM Mani Padme Hung. Pris Kr. 100,00.

Tøj

Bluse i traditionelt tibetansk design. 100 % bomuld. Str. L. Pris kr. 300,00. Best.nr.: 6088

Unisex vest i tibetansk design, med blødt, varmt for. 100% uld. Pris kr. 400,00. Best.nr.: 6086.

Unisex "hoodie". Dejlig blød og varm. På symbolet står der, "SFT United for Tibet" (fra Students for a Free Tibets restlager) Str. M. Pris kr. 350,00. Best.nr.: 6087.

Khataas

Hvid khata med de 8 lykkebringende symboler, og mantraer printet i hvidt. Str. 30 x 130 cm. Pris: 20 kr. Best.nr.: 6001.

Royal Khata, med farveprint af de 8 lykkebringende symboler og mantraer. Str.: 48 x 190 cm. Pris kr. 50,00. Best.nr.: 6002

Tank top med lotus og Om-tegn. Str. S (36/ lille 38). Pris kr. 180,00. Best. nr.: 6075

Bedeflag

Bedeflag m/Mani-mantra i tykt rispapir. Pris Kr. 30,00. Best.nr.: 7013.

Lungta bedeflag i tykt rispapir m/24 flag. Pris kr. 40,00. Best.nr.: 7006.

Medicin Buddha bedeflag i tyk polyester m/10 flag, hvert på 30x30 cm. Pris kr. 120,00. Best.nr.: 7012.

Bedeflag til at stoppe krige og til at overkomme forhindringer. Mantraerne på flaget blev i sin tid sat sammen af en yogi i forbindelse med en lokal konflikt i Tibet, og i det øjeblik flaget blev hængt op, stoppede konflikten. Tyk polyester m/10 flag, hvert på 30 x 30 cm. Pris kr. 120,00. Best.nr.: 7001.

Lodret Lungta-bedeflag i bomuld. Str.:185 x 52 cm. Pris kr.: 250,00. Best. nr.: 7016.

Lodret Tara-bedeflag i silke, til beskyttelse og til at fjerne indre og ydre forhindringer. Str.: 96 x 72 cm. Pris kr.: 275,00. Best.nr.: 7018.

Amitabha-bedeflag:

Indholder Amitabha-mantraer og bønner for et langt liv :

Str.: 25 x 15 cm, m/ 20 flag. Pris: Kr. 50,00 Best.nr: 7007.

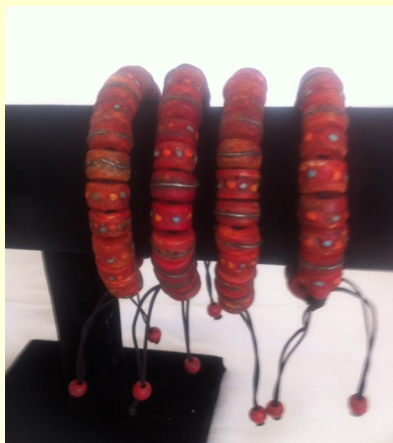
Str.: 17 x 17 cm, m/ 10 flag. Pris: Kr. 40,00. Best.nr: 7008

Str: 13 x 15 cm, m/ 10 flag. Pris: Kr. 35,00. Best.nr: 7009

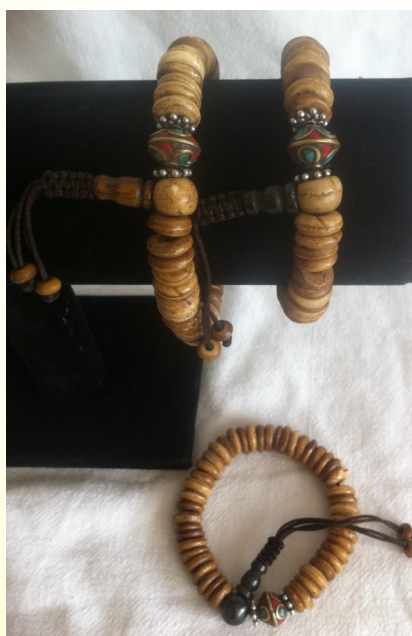
Armbånd og håndledsmalaer

Medicinsk håndledsmala med stor turkis, perler af koral, turkis og messingtråd og med perler af yak-ben, der er malet med naturfarver og som er indsat med små metalplader, der består af en medicinsk legering, kaldet "Li" på tibetansk. Denne legering, der består af 5 metaller, skaber balance mellem de 5 elementer i det psykofysiske legeme, og vil derfor styrke ens immunforsvar og helbred. Justerbart. Pris kr.: 200,00. Best.nr.: 1000.

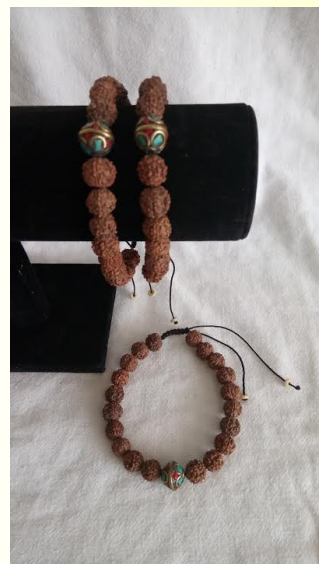
Medicinsk håndledsmala med perler af yak-ben, malet i naturfarvet og indsat med små metalplader, der består af en medicinsk legering, kaldet "Li" på tibetansk. Denne, der består af 5 metaller, skaber balance mellem de 5 elementer i det psykofysiske legeme, hvilket vil styrke ens helbred og immunforsvar. Justerbart. Pris: Kr. 180,00. Best.nr.: 1001.

Håndleds mala af yakben med perle af koral, turkis og messing. Pris kr. 180,00. Best.nr.: 1004.

Håndledsmala af bodhi frø, med perle af malakit. Justerbart. Pris kr. 160,00. Best.nr.: 1007.

Rudraksha håndleds mala, med perler af koral, turkis og messing. Justerbart. Pris: Kr. 170,00. Best. nr.: 1003.

Det samme som best.nr. 1001. Pris Kr.: 180,00. Best.nr.: 1008.

Håndleds mala af rosen-træ. Pris kr 160,00. Best.nr.: 1015

Ciseleret armbånd med tibetansk Om-tegn og turkis. Pris kr. 180,00.
Best. nr.: 1026

Ciseleret armbånd med det kraftfulde Kalachakra-symbol. Pris kr 180,00. Best. nr.: 1027

Armbånd med mantraet Om Mani Padme Hung. 3 Dorjer og Lapis lazuli og koraller på siderne. Pris kr. 180,00.
Best. nr.: 1028.

Håndlavet armbånd med turkis. Pris Kr. 170,00. Best.nr.: 1052.

Armbånd med onyks. Pris Kr. 170,00.
Best.nr.: 1053.

Armbånd med lapis lazuli og ametyst. Pris kr. 160,00. Best.nr.: 1049.

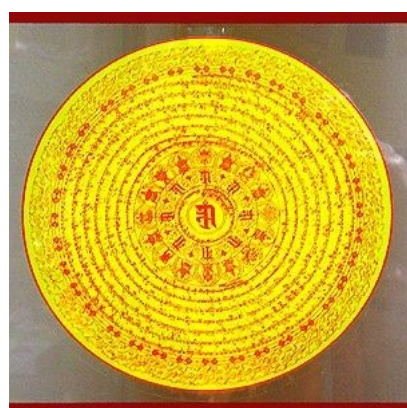
Gaus og beskyttende amuletter

Lama Atisha beskyttende amulet mod fysiske sygdomme og skader. Amuletten blev båret af Lama Atisha. Str. 3x3 cm. Pris Kr. 120,00. Best.nr.: 8013.

Namgyalma beskyttende og velsignende amulet, som også tiltrækker velstand og et godt helbred. Str. 3x3 cm. Pris Kr. 120,00. Best.nr.: 8012

Namgyalma beskyttende og velsignende amulet som sticker. Pris Kr. 120,00. Best.nr.: 9011.

Håndlavet gau med tibetansk Om-tegn og mantraet Om Mani Padme Hung. Str. diam.: 4 cm. Pris kr. 275,00. Best.nr.: 8002.

Håndlavet gau med dobbelt-dorje og mantraet Om Mani Padme Hung, indlagt med koral og turkis. Str. diam.: 4 cm. Pris Kr.: 275,00. Best.nr.: 8003.

Håndlavet gau med tibetansk Om-tegn. Str. bredde.: 2 cm., højde: 4 cm. Pris kr. 150,00. Best.nr.: 8004.

*Se resten af vores store udvalg af tibetanske varer på vores hjemmeside:
www.dstk.dk*

Tibetansk Sandkunst

Af den herboende tibetanske kunstner

Chunju Namgyel Bhutia

<http://tibetansandart.dk/>

NEW SAMBARA APS

R e s t a u r a n t

HIMALAYA

Tibetansk & Nepalesisk køkken

Tibetan & Nepalese Food

with
**Good
Price!!!**

**Menu with
one course,
two courses and three courses
with reasonable price!**

Please, come and taste !

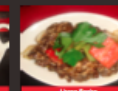
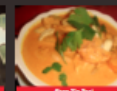
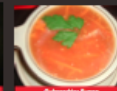
Opening time

Monday to Saturday @15:00 to 23:00

Herluf Trolles Gade 5, 1052 København K.

Phone : 33 32 37 08

E-mail: himalaya_rest@yahoo.com

webpage: www.himalayarest.dk

maharjanb@gmail.com

Dansk Selskab for Tibetansk Kultur

ønsker alle medlemmer

en

Glædelig Jul

og

et lykkeligt og fredeligt

Nyt År!

Tak for Jeres støtte!

ISSN: 1397 - 9248

Tryk: LaserTryk, Aarhus

**Dansk Selskab for Tibetansk
Kultur**

**Jansvej 12, 2. tv.
2300 København S
Danmark**

Tlf.: +45-20 30 38 18

E-mail: dstk.info@gmail.com

Web: www.dstk.dk

Dansk Selskab for Tibetansk Kultur

*ønsker alle
en
Glædelig Jul
og
et lykkeligt og fredeligt
Nyt År!*

Tak for Jeres støtte!

ISSN: 1397 - 9248

Tryk: LaserTryk, Aarhus

**Dansk Selskab for Tibetansk
Kultur**

**Jansvej 12, 2. tv.
2300 København S
Danmark**

**Tlf.: +45-20 30 38 18
E-mail: dstk.info@gmail.com
Web: www.dstk.dk**

